

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I.35.143/2023/2.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter a tanács elnöke,

Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró,

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró,

dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: Felperes1 Cím2

A felperes képviselője: Becher, Torma és Társai Ügyvédi Iroda

Cím3

ügyintéző ügyvéd: név)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

cím5

levelezési cím: Cím1

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: foglalkoztatási ügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 25. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: a Veszprémi Törvényszék 5.K.700.351/2022/23. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú hatóság jogkövetési vizsgálatot folytatott le 2021. július 13. napján a felperes által ...-én üzemeltetett hűtőházban. Megállapították, hogy az ott tartózkodók, közöttük név2-3 (ők a továbbiakban együtt: Foglalkoztatottak) egyszerűsített foglalkoztatás keretében munkát végeztek. Az ellenőrzés során a Foglalkoztatottak és a többi munkát végző is úgy nyilatkozott, hogy a felperes részére dolgoznak. Az ellenőrzés napján 10 óra előtt egyik munkavégző sem lett bejelentve sem felpereshez, sem máshoz. 2021. július 20-án a Foglalkoztatottak módosították korábbi nyilatkozatukat, amely szerint nem felperes, hanem név4 alkalmazottai voltak. név4 egyben felperes egyik tulajdonosa, és őstermelőként ugyanazon telephelyen tevékenykedik, mint felperes.

[2] Kiegészítő ellenőrzés lefolytatását követően az elsőfokú hatóság a Foglalkoztatottak bejelentését nem érintette, a többi alkalmi munkavállaló esetében megállapította, hogy őket felperes az ellenőrzés megkezdéséig nem jelentette be az erre rendszeresített formanyomtatványon. Ezért 8.750.000 forint mulasztási bírság megfizetésére kötelezték felperest és felhívták a határozatban nevesített 25 fő munkavállaló 2021. 07. 13. napjára történő 21T1041 sz. bejelentőlapra történő bejelentésére az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban Efo. tv) szabályainak megfelelően.

[3] Alperes a tényállás kiegészítésére utasította az elsőfokú hatóságot, majd a Foglalkoztatottak ismételt nyilatkozatát és a Zalai Megyei Kormányhivataltól kapott tájékoztatást követően a 6453855351 számú határozatával az indokolás részbeni megváltoztatása mellett helybenhagyta az elsőfokú döntést.

Az alperesi határozat indokolása szerint a Zalai Megyei Kormányhivatal megállapította, hogy név4 őstermelő bejelentés nélkül foglalkoztatta név2-3 munkavállalókat, és ezen mulasztást 300.000 forint munkaügyi bírsággal szankcionálta. A ZAN/02/000416-18/2021 számú határozat – fellebbezés hiányában – véglegessé vált. Alperes megállapította, hogy a Foglalkoztatottakat az ellenőrzés megkezdésének időpontjában név4 őstermelő foglalkoztatta bejelentés nélkül. A fellebbezés kiegészítésben írtakkal ellentétben a tényállás teljes körűen tisztázott.

A felperesnél foglalkoztatott 25 fő munkavállaló az ellenőrzés napján aktívan dolgozott a felperes által biztosított feltételekkel. Az Efo tv. a munkavégzés megkezdése előtti időre teszi adózási kötelezettség (bejelentés) teljesítését, amely jelen esetben nem történt meg. A be nem jelentett foglalkoztatottakra tekintettel helytálló a mulasztási bírság kiszabása.

[4] név4 terhére az elsőfokú adóhatóság a Foglalkoztatottak be nem jelentése miatt 450.000 Ft mulasztási bírságot állapított meg, és előírta a bejelentés megtételét. A másodfokú hatóság a 6443852364. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. név4 keresettel támadta ezen határozatot, de keresetét a Veszprémi Törvényszék a 12.K.700.583/2022/10. számú végzésével elkesettség miatt jogerősen visszautasította. név4 a bejelentést megtette, a bírságot befizette.

A kereset

[5] Felperes keresetében azért kérte az alperesi határozat bírósági jogorvoslatát, mert a tényállás a Foglalkoztatottak esetében feltáratlan, a bizonyítékok értékelése okszerűtlen volt. A keresetben felsorolt tények alátámasztják, hogy a Foglalkoztatottak a nap első részében, az ellenőrzéskor felperes részére dolgoztak, csak délután végeztek munkát név4nak.

A későbbiekben előadta, hogy név4 részéről nem azért történt meg a Foglalkoztatottak bejelentése és a bírság megfizetése, mert elismerte volna a foglalkoztatást, hanem így felelhetett meg a 115/2021. (III. 10.) Korm. rendelet szerinti rendezett munkaügyi kapcsolatokkal rendelkező jogalany kategóriájának,

Az elsőfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét. Indokolásában rögzítette, az egyszerűsített foglalkoztatás keretében munkát végző dolgozók tekintetében kizárólag a helyes adatokkal történő bejelentés fogadható el, amennyiben pedig a közölt adatokra vonatkozó módosítás nem érkezik, akkor a bejelentett személyekre vonatkozó adatok hatályosulnak. Joghatás kiváltására felperesnél nem alkalmas az a körülmény, hogy név4 tévesen jelentette volna be a Foglalkoztatottakat a saját őstermelői tevékenysége körében, és nem eredményezhet a felperes terhére bírság kiszabást az a körülmény, hogy név4, mint őstermelő a bejelentés nélküli foglalkoztatás esetén állami támogatástól esik el, vagy számára a pályázatok tekintetében hátrányt jelent a foglalkoztatásra vonatkozó kötelezettségek megszegése. A Foglalkoztatottak tekintetében név4 teljesített bejelentést a július 13-i napra, amely módosításra nem került. Kitért arra is, hogy a felperes és név4 lakcíme ugyanaz, név4 tagsági jogviszonnyal rendelkezik a felperesi társaságban. Ezért a felperesnek kellett arra különös gondot fordítani, hogy eleget tegyen az Efo.tv. rendelkezéseinek az egyszerűsített foglalkoztatási jogviszony szabályszerű bejelentésére vonatkozóan. Amennyiben a foglalkoztatás körülményeiben és a felperesi társaság, valamint név4 munkáltatóként történő minősülésében átfedések találhatók, akkor felperesnek kellett volna egyértelműsíteni a saját munkavállalói tekintetében a foglalkoztatás és a bejelentés körülményeit. Ebből a szempontból nem releváns, hogy július 13. előtt csomagolási munkát végeztek ugyanazon a helyszínen a felperes javára a munkavállalók, és az sem, hogy szokás

volt név4nél a szüretelési munka, felperesnél pedig a csomagolási munka végzése az egyszerűsített foglalkoztatottak körében ugyanazon a napon, és az átjárhatóság is egy napon belül biztosított volt. Ezen körülmények között nem az alperesi hatóságnak kell azt vélelmezni vagy kikövetkeztetni, hogy mely munkavállaló kinél került foglalkoztatásra, hanem ennek egyértelmű bejelentése az Efo.tv. 11. § (1) bekezdés alapján a foglalkoztató kötelezettsége.

[7] A felperesnél és név4nél végzett csomagolási, illetve szüretelési munkák átfedését, átjárhatóságát bemutatva az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az egyszerűsített foglalkoztatás a munkáltató bejelentési kötelezettségének teljesítésével keletkezik. Felperes arra hivatkozott, hogy a munkavállalókat felperes foglalkoztatta, azonban elmulasztotta ennek a bejelentését. Az állított foglalkoztatásra csatolt kereseti igazolások nem bizonyítják a név4nél már heti 40 órában alkalmazott munkavállalók foglalkoztatását július 13. napjára. A Foglalkoztatottak és név5 közigazgatási eljárásban tett nyilatkozatai továbbá név4 perbeli tanúvallomása mellett az elsőfokú bíróság tekintettel volt a név4 terhére szóló munkaügyi és adóhatósági megállapításokra. A nyilatkozatok alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Foglalkoztatottakat név4 és nem felperes alkalmazta. Ezért a bejelentés nélküli foglalkoztatás tényét nem felperes terhére kellett megállapítani.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelemmel támadta a jogerős ítéletet. A felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapította. Eljárási jogának sérelme kapcsán arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a bizonyíték értékelésre vonatkozó perrendi szabályokat, a Kp. 78. § (2) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, illetve az ezzel kapcsolatos kúriai gyakorlatot.

[9] Az elsőfokú bíróság megsértette az indokolási és okszerű bizonyíték értékelési kötelezettségét. A rendelkezésre álló bizonyítékokat nem összefüggéseiben értékelte, nem állapítható meg, hogy a felperes hivatkozásait milyen mélységben vette figyelembe, vagy a felperes által csatolt további bizonyítékokat milyen okból nem vette figyelembe.

[10] Az elsőfokú bíróság oly mértékben és olyan mélységben hagyta figyelmen kívül a felperes által hivatkozott bizonyítási eszközöket, illetve olyan szinten negligálta a tényállásnak a felperes által hivatkozott hiányosságait és ellentmondásait, ami alapvető módon sértette az eljárás tisztaságának, a bíróság pártatlanságának és a fegyverek egyenlőségének elvét.

[11] Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem 5. fejezetében, az ítélet jogszabálysértő jellegének bemutatása során megjelölt jogszabálysértés tekintetében megállapítható a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, azon belül különösen a fegyveregyenlőség elvének sérelme. A felülvizsgálati kérelemben kifejtett eljárási jogszabálysértések külön-külön és együttesen is azt eredményezték, hogy az elsőfokú bíróság nem biztosította a közigazgatási döntésekkel szembeni hatékony jogvédelmet.

[12] Felperes előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a kúriai gyakorlatra tekintettel is jogszabálysértést valósított meg. Ennek kapcsán hivatkozott a Kúria bizonyíték értékelésre, a kereseti kérelemhez kötöttség elvére, a kereseti kérelem kimerítésére, illetőleg a szabad bizonyítási rendszerre vonatkozó döntéseire. Megjelölte a Kúria Kfv.37.386/2020/7., Kfv.I.35.355/2014/5., EBH 2016.03.K.10., EH 201806.K13 és Kf.39.090/2020/6. számú határozatait.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[14] A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását meg kell előznie a kérelem befogadhatóságáról való döntésnek. Azt, hogy ennek során a Kúria milyen körben vizsgálódhat, a Kp. 117.§ (4) és 118.§ (1) bekezdése határozza meg.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[16] A Kp. 117.§ (4) bekezdése folytán a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[17] A felperes által megjelölt befogadhatósági ok a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja, a Kúria közzétett határozataira is ebből a szempontból hivatkozott. Ebben az esetben a befogadás kérelmezőjét a Kp. 117. § (4) bekezdésére tekintettel indokolási kötelezettség terheli, melynek során azt kell bemutatnia, hogy alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy egyéb eljárási szabályszegés kihatással volt az ügy érdemére. Előadásával olyan mértékben kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy ezen előadás alapján, minden további vizsgálat nélkül valószínűsíthető legyen a jogsértés.

[18] Felperes a felülvizsgálati kérelem befogadása mellett az elsőfokú bíróságot terhelő – és felperes álláspontja szerint elmulasztott – tényállás feltárási és indokolási kötelezettség sérelmével érvelt. A jogerős ítélet áttekintésével azonban az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság ismertette és értékelte az előtte lévő-, részben a közigazgatási eljárásban, részben a közigazgatási perben keletkezett bizonyítékokat. A felperes által hivatkozott munkafolyamat átfedéseket bemutatta, kitért arra, miért tekinti irányadónak név4, mint

munkáltató magatartását, a bejelentések megtételét és a bírság megfizetését. A jogerős ítélet a felperes hivatkozásával szemben tartalmazza a bizonyítékok ismertetését és azokból az elsőfokú bíróság értékelése szerint levonható következtetéseket.

[19] A befogadás melletti érveivel felperes eljárási szabályszegésre hivatkozva ténylegesen a bizonyítékok mérlegelését vitatta. Az azonban, hogy nem ért egyet a bizonyítékok mérlegeléséből levont következtetésekkel, a bizonyítékok áttekintését és ismételt mérlegelését kéri, nem ad lehetőséget a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontra alapított befogadásra.

[20] A felperes a befogadás megengedhetőségének körében kérte figyelembe venni a felülvizsgálati kérelem 5. fejezetében, az ítélet jogszabálysértő jellegének bemutatása során tett előadást. Ezen hivatkozások azonban az elsőfokú bíróság által figyelembe vett, vagy felperes álláspontja szerint figyelembe venni elmulasztott bizonyítékok értékelésével, a belőlük a felperes álláspontja szerint levonható következtetésekkel foglalkoznak. Ezek az előadások tehát szintén a bizonyítékok mérlegelésének vitatásai, azokra befogadást alapítani nem lehet.

[21] A Kúria a Kp. 117.§ (4) bekezdésére tekintettel a felperes által megjelölteken túl is, valamennyi Kp. szerinti, hivatalból figyelembe vehető ok mentén vizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát. Ennek során nem észlelt a jogegységgel okozati kapcsolatban álló indokot, a felülvizsgálati kérelmet a Kp. által nevesített egyetlen szempont alapján sem találta befogadhatónak. Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118.§ (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[22] *Nem ad lehetőséget a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapított befogadásra az, hogy a befogadást kérő nem ért egyet a bizonyítékok mérlegelésével, a levont következtetésekkel,*

Záró rész

[23] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján tárgyaláson kívül határozott.

[25] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023. augusztus 2.

dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

**Huszárné dr. Oláh Éva s.k.
s.k.**

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet

előadó bíró

bíró

**dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.
s.k.**

dr. Heinemann Csilla

bíró

bíró